

Церква, зведена цим світом

Ісуса Христа, Його Сина, і дав нам все безкоштовно у Христі. Ми вдячні Тобі, Господи, за ці привілеї, що даровані нам цією найвищою Жертвою, яку Ісус приніс за нас на Голгофі, що примирила нас, повернувши до спілкування та до ласкавих стосунків з Тобою, щоб нам мати цю розраду, від усвідомлення, що написано: “Якщо ви перебуватимете в Мені, і Мої Слова — в вас, можете прохати чого побажаєте — і станеться вам”. Отож, ми дуже вдячні за це і молимо, щоб Ти дав нам віру вірити в це всім, що є в нас.

² Тепер дай нам відкласти, Господи, кожную тяготу цього дня, кожную турботу цього життя, починаючи від придверника до пастора, щоб у нашому розумі не було зараз нічого, окрім того, щоб чекати, побожно прислухатися, що Дух Святий промовить до нас, щоб нам досягти чогось доброго, пізнати більше від Тебе, через наше зібрання. Бо, Господи, справді, ось чому ми прийшли цього спекотного дня. Промовляй до нас через Твоє живе Слово, і дай живому Слову жити в нас та перебувати в нас, щоб нам виховуватися та уподібнюватися не цьому світу, але змінюватися відновленням нашого духа, у подобу Сина Божого. О-о, наші серця тремтять, коли ми подумаємо, і радість затоплює наші душі — знати, що ми можемо бути названі синами та доньками Бога. Ми стоїмо на самій межі Його другого Приходу, і всі народи та царства дрижать під нашими ногами, всі речі цього світу тануть на очах, але знаємо, що одного дня Він прийде і візьме нас до Царства, де ніколи не буде кінця, тобто, воно ніколи не захитається. І подумати тільки, що ми тепер піддані того Царства! О Боже, вчини обрізання нашому серцю і вухам сьогодні, Святим Духом, через омиття водою Слова. Бо ми просимо це в Його Ім'я та заради Його слави. Амінь.

³ Я бажаю наблизитися цього ранку до цієї теми. Бо, я збирався говорити про дещо інше, якби мало бути служіння зцілення, але ми оголосили, що молитовні картки будуть роздаватися о восьмій, до восьмої тридцяти чи до дев'ятої години. І я просто... Біллі декілька хвилин тому підійшов до будинку і він сказав, що тут майже нікого не було, тому він не роздавав молитовні картки. Тож ми... я подумав про те, щоб взяти цю тему, для виправлення церкви. І я хочу говорити на тему: *Церква, зведена цим світом*. Я хочу зараз прочитати дещо з Книги Суддів, з 16-го розділу, починаючи з 10-го вірша.

І сказала Деліла Самсонові: Оце ти глумився з мене та говорив мені неправду. Розкажи ж мені тепер, в чому тебе можна зв'язати?

А він їй сказав: Якщо ти зв'яжеш мене новими суканими шнурами, що не були ще в роботі, то я ослабну й стану як кожен з людей.

І взяла Деліла нові шнури та її зв'язала його ними, і сказала до нього: Филістимляни на тебе, Самсоне. А засідка сиділа в іншій кімнаті. І він зірвав їх зі своїх плечей, немов нитки.

І сказала Деліла Самсонові: Досі ти глумився з мене та говорив мені неправду. Розкажи ж мені, як тебе можна зв'язати? А він їй сказав: Якщо утчеш...сім кучерів моєї голови з основою.

І вона прибила їх ткацькими клинками, та її сказала до нього: Филістимляни на тебе, Самсоне. І схопився він зі сну свого та її вирвав ткацькі клинки тканини та основу.

І сказала вона до нього: Як же ти кажеш: кохаю тебе, а в серці своєму не зі мною? Оце вже втретє ти поглумився з мене, і...сказав мені, в чому твоя велика сила; і не сказав мені, в чому твоя велика сила.

І сталося, коли вона надокучала йому своїми словами щодня та напирала на нього, то знетерпеливилася душа його на смерть.

І розповів він їй усе серце своє та її сказав їй: Бритва не торкалася моєї голови, бо я Божий назорей від утроби своєї матері. Якщо мене оголити, то відступить від мене сила моя, і я ослабну й стану, як інша людина.

І побачила Деліла, що він розповів їй усе своє серце, і послала її покликала...филістимських володарів, говорячи: Прийдіть і цим разом, бо він відкрив мені все своє серце. І прийшли до неї филістимські володарі та відшукали гроші, тобто, принесли гроші в її руки.

А вона приспала його в себе на колінах і покликала чоловіка і він наказав оголити йому сім кучерів голови його; і...став він слабнути, і відступила від нього сила його.

І сказала вона: Филістимляни на тебе, Самсоне. І збудився він зі сну свого та її сказав: Вийду я, як і раніше, і страуся. А не знав він, що Господь відступився від нього.

⁴ Тепер я бажаю прочитати, як текст для цієї теми, що знаходиться у Книзі Об'явлень, в 2-му розділі, починаючи з 21-го та по 23-й вірш.

І дав Я їй був часу, щоб вона покалася в своїй розпусті, та вона не покалася.

Ось Я кину її на ложе, та тих, що чинять розпусту з нею, у велику біду, коли тільки не покаються вони у своїх вчинках.

А дітей її поб'ю Я смертю; і пізнають усі церкви, що Я є Той, Хто вивіряє нирки її серця, і кожному з вас Я віддам по ділам вашим.

Нехай Господь додасть Своїх благословінь до читання Його Слова.

5 Самсон, багато в чому подібний до церкви, почав правильно. Він вирушив у правильному напрямку. Він почав, і його було названо відважним лицарем. Він вирушив, служачи Господу, додержуючись Його Слів та виконучи Його Заповіді. І це було в чомусь подібне до церкви. Вона почала з, як ми сказали б, як кажуть у цьому світі — пішла з правильної ноги. Вирушила, щоб дотримуватися Заповідей Господніх. І поки Самсон йшов за Господом — Господь застосовував Самсона.

6 Тому що Бог може берегти будь-кого та застосовувати будь-кого, хто йтиме за Ним, бо це Божа справа. Та коли ми звертаємо вбік, відходимо від Божих справ, тоді Бог не може нас більше застосовувати. Коли ми неухильно ходитимемо Заповідями Божими, коли ми не відступатимемо від сторінок Біблії та вклонятимемося за написаним Словом, вклонятимемося Йому в Дусі та в Правді Слова, тоді Бог може використовувати будь-яку окрему особу. Та коли вони наміряються звернути за чимось іншим, тоді Бог не може більше застосовувати ту людину.

7 Отож, Самсон являє собою дуже яскравий образ сьогоднішньої церкви. Коли церква вирушила, Бог міг використовувати церкву, бо церква ревно ходила Заповідями Господніми, дотримувалася всіх Його уставів та Його прав та виконувала всі Його Заповіді. І Бог був з церквою. Але здається, що серед церкви є таке ослаблюче місце.

8 Пам'ятайте, ми не на прогулянці, але ми на полі битви. Багато хто з людей думає, що коли вони стали Християнами, що це і все, що їм потрібно було зробити, що все навіки вирішено, вони тепер Християни, і все піде як по маслу. Ніколи не беріть собі такого в голову. Бо я став Християнином, щоб битися, битися доброю битвою віри. Я став Християнином, щоб стояти на самій лінії фронту. Ми Християнські вояки, і ми маємо бути натреновані та виховані та знати всі прийоми ворога, щоб знати, як зводити укріплення, знати, як воювати в бою. І ми можемо робити це тільки коли Святий Дух відкриє це нам. Ми не можемо взяти собі те, що якийсь інший народ каже нам, коли ми йдемо на війну, щось з їхніх уявлень. Але ми маємо дістати свої власні уявлення, в який бік Святий Дух скерує нас та які уявлення Він дасть нам, бо Він є Головнокомандуючий війська Християн.

9 Самсон чинив добре, він був визначною людиною, поки він не почав, не почав начебто як (ми назвали б це) швендяти де попало, поки він не почав сходити зі своєї території. І церква рухалася добре, і все було гаразд, поки вони не почали сходити зі своєї території. Самсон почав фліртувати. І він фліртував не з ізраїльськими дівчатами, він почав фліртувати з филистимськими дівчатами.

¹⁰ І це в чомусь схоже на те, що вчинила церква. Вона не почала шукати любові зі своїми, вона подалася за невіруючими та почала фліртувати з невіруючими. Ось де ми зробили нашу велику та одну з найбільших помилок — це коли церква почала робити те, що неправильно. Вона почала, подібно Самсонові, водитися з нехорошою компанією.

¹¹ Самсон, поки він був заодно з Господнім народом, з ним все було гаразд. Та коли він почав загравати з недоброю компанією, тоді він попав у біду.

¹² І отак воно є з церквою. Коли церква день за днем та у побожності йшла за тим, як вів її Святий Дух, Бог благословляв їх, і чуда, та ознаки, та сильні справи супроводжували церкву. Та коли вона почала водитися з нехорошою компанією, з цим світом! Одне з найгіршого, що вона вчинила, і перше, що вона вчинила — вона почала організовуватися, ламаючи братерські стосунки між іншими віруючими, бо вони побачили, що інші народи були організовані. Але ця велична Євангелія не призначена одному народові чи якійсь одній людській спільноті. Її призначення — “кожен, хто бажає — нехай приходить” — всім народам, племенам, язикам та людям. В Бога ніколи не було такого наміру, щоб ми проводили якісь границі.

¹³ Та людям захотілося бути схожими, вони уподібнюються, тобто, копіюють, роблять за чиймось прикладом, ходять, як ходить цей світ, говорять те, що говорять вони, домагаються успіху тим способом, яким вони досягли успіху. В нас ніколи не буде успіху, якщо робитимемо що-небудь з того, що робить цей світ. Успіх в нас буде тільки тоді, коли ми дотримуватимемося Божих уставів та Його способу чинення всього. В нас ніколи не буде успіху в наслідуванні цього світу. Якщо цигаркова компанія побачила свій найбільший успіх за допомогою телебачення, і ті, що займаються пивом та віскі, досягли великого успіху за підтримкою телебачення, це не є знаком, що церква доб’ється успіху за допомогою телебачення. Успіх церкви полягає в проповіді Євангелії, в Силі Божій та в проявленні Духа. Ми не можемо так сказати, що через те, що телебачення зробило ось *такі-то* й *такі-то* речі для цигаркової компанії та — та для інших компаній! В нас нема жодного місця Писання, щоб намагатися якось уподібнюватися тим людям. І поки ми уподібнюємося, ми, можливо, притягнемо велику кількість людей, але це не є тим, що призначив нам робити Бог. Ми думаємо, що через те, що в нас все переливається різними кольорами, йдемо на великій висоті, великі організації, проводимо яскраві та гучні заходи, що це і є успіх. Ми помираємо з кожним днем, духовно кажучи! Якби нас цього ранку було десять мільйонів, і Святого Духа не було б з нами, нам цілком вистачило б і десяти, та щоб Святий Дух був із нами. Ми не можемо уподібнюватися цьому світу.

¹⁴ І одним з найпершого було те, що церква почала організовуватися. Першою організацією була католицька церква, а

потім з'явилася лютеранська церква. Коли вони організувалися у католицьку церкву, щоб зробити її організацією, одного дня пролунав поклик: “Филистимляни на тебе, Самсоне”, — і Самсон розірвав пута католицької церкви, і Мартин Лютер вийшов з організацією.

¹⁵ Потім церкву зв'язали іншими путами, як вчинила Деліла. І вони почали...замість того, щоб ставити покликаного Богом мужа, мужа, що був покликаний Святим Духом; може, не знали абетки, але вони знали Христа. Потім церква стала витонченою та взяла собі за взірець політичних ораторів. Їхнім проповідникам повинні були давати “докторські ступені”, кожен повинен був стати доктором богослов'я. Церкву зв'язали іще одними путами. Мужі збочують туди та навчаються, кожна семінарія старається випустити кращих вчених, щоб їхні церкви могли козиряти: “Наш пастор — доктор богослов'я”. І що вони вчинили? Один старається набути більше знань, ніж в іншого. Що ж, в Божих очах це не значить нічого.

¹⁶ І ні для кого з людей нема жодної потреби намагатися брати свої світські знання та намагатися цим догодити Богові. В очах Божих це гидота! Ти ніколи не догодиш Богові світськими амбіціями та знаннями, бо “це ворожнеча супроти Бога” — каже Писання. Так нічого не вийде.

¹⁷ І кожен намагається знати все. Вони точно знають, що робити та які слова говорити, і це стає просто політичною промовою замість могутнім чином виявленого Послання Святого Духа, що глибоко проникає в серце людини та викриває гріх. Вони натреновані для політичних лекцій, а нам це не потрібно. Павло сказав: “Слово прийшло до нас, не тільки...тобто, Євангелія, не тільки в Слові, але в Силі та проявленні Духа Святого”. Це принесло Євангелію — вияв сили Духа Святого! Але всі ці мужі збочують до семінарій, і вони набувають велику освіту, як їм триматися на людях, як їм представлятися, як їм одягатися та як їм поводитися, вони ніколи не повинні послуговуватися неправильною граматиною. Тепер, як для політичної промови — з цим все гаразд, але ми не шукаємо звабливих слів людини. Павло сказав: “Євангелія, яку я проповідую, не прийшла отаким чином, але Вона прийшла через відродження від Духа Святого та Силу проявлення”. Не приходить через правильним чином побудовану промову, щоб ваша мудрість була, тобто, щоб вам покладатися на людську мудрість. Але це прийшло через проявлення Сили воскреслого Христа. Така є Євангелія — “Знати Його в Силі Його воскресіння”.

¹⁸ Кожен старається думати, що він трошки розумніший за іншого, кожна деномінація. Методисти кажуть: “В нас найрозумніші мужі”. Баптисти скажуть, і церква Христа, і так далі, вони всі — “Ми, ми найрозумніші. Ми, наші—наші люди, ми не дозволимо просто посередній людині вийти і проповідувати Євангелію”. Але вони їх ретельно відбирають. (О Боже,

змилуйся!) Ретельно їх відбирають; якщо голова в них забита їхньою певною наукою, тоді їх ставлять в церкві. Бог ніяким чином не може торкнутися його. Я хочу, щоб мені проповідував хто-небудь такий, що був ретельно відібраний Духом Святим, кого підняв Бог, а не відібрала людина чи деномінації.

19 Знати все! Вони кажуть: “О-о, ми знаємо все про Це”, — і деякі з них не знають навіть першої абетки Святого Духа. Вони відрікаються Його.

20 Це нагадує мені про одну книжечку, яку я читав одного дня у Каліфорнії, приблизно років десять тому. Я знайшов її в якійсь книжковій лавці. Я забув, хто був автором. Така собі дешева книжина, але в ній було дещо від здорового глузду, хоч і здавалося, що там все на присмішках та на каверзах. Але я там знайшов щось таке, що прозвучало для мене немов як від Бога. І одна з тих розповідей починається приблизно так. Одного ранку на великому пташиному дворі був один півник, який думав, що він дійшов всього знання, яке тільки можна знати. Тож він злетів на стійло та постукав своїм дзьобиком по стійлу чотири чи п'ять разів, задер свою голівку та прокукурікав так, що ви ніколи й не чули, щоб півень так кукурікав. А інші, він привернув їхню увагу, і він сказав: “Пані й панове цього пташиного двору, цього ранку я хотів би присвятити свій виступ одній визначній освітній програмі, яку ми тільки-но розробили”. Сказав: “Мені потрібно було багато знань в моєму дослідженні”, — натягуючи окуляри на дзьоба. І він сказав: “Я прийняв рішення, що ми, кури, можемо покращити себе за допомогою більших знань. І тому, я можу показати вам, де, якщо ми ритимемося та копатимемося на певному подвір'ї чи в певній ямці, ми знайдемо певний вітамін, від якого ми будемо кукурікати краще і в нас буде краще, гарніше пір'ячко. І, о-о, я можу розповісти вам, як ми можемо покращити себе багатьма різноманітними способами”.

21 І куріпочки-молодки з червонястими гребінцями, вони просто заохотали та сказали: “Хіба він не милий?” І, певна річ, вони були від нього в захопленні. “О-о, він такий блискучий півень!” Нагадує мені про деяких з семінарських проповідників тут. “Така блискуча людина! Нам нема ніякої потреби вештатися з іншими курами, нам всім слід піти з ним”.

22 І ось, не встиг цей півень закінчити свою промову, як інший півник, в якого не було такого яскравого пір'ячка, вбігає з іншої частини пташиного двору та каже: “Хлопці, одну хвилинку! Я тільки-но чув по радіо останні новини. Ціна на курей піднялася на чотири центи за фунт, і завтра нас усіх пустять під ніж! Яка тоді користь від всього твого знання?”

23 Брате, все те знання, що ми здатні увібрати в себе, яка від нього користь? Ми шість футів пороху! Ми всі помираємо з кожним дйомом та з кожною хвилиною. Наше знання не значить нічого. Ми хочемо знати Його. Але вони чинять це.

24 Як я зауважив був якось нещодавно про одну канарейку, і вона думала, що вона знала все, що—що потрібно знати, і вона знала так багато, що могла розповісти всім іншим канарейкам про людей. Тож вона злетіла на свою клітку і вона почала говорити про людей, як вона знає все про них. І, раптом, підійшов професор з Пурду та почав говорити до неї якимись високорозумними словами, і пташка закліпала оченятами та повернула голівку. Ось, в неї були очі, вона бачила професора. В неї були вуха, вона чула його. Але, звичайно ж, вона не розуміла, про що він каже. Чому? В неї мозок канарейки. В неї пташиний мозок. Це все, що в неї є. В неї не було людського мозку, тому вона не може думати подібно людині.

25 Отак і людина не може думати подібно Богу! Ти людина, і все світське знання не більше за мозок канарейки. Все, що ти чиниш, ти просто шкодиш цим сам собі. Ти повинен мати розум Христа.

26 Причина, чому люди йдуть та приєднуються до організацій та приймають рукостискання як заміну новому народженню, вони намагаються обійти нове народження стороною. Вони не хочуть нового народження. І вони—вони знають, що ми навчаємо цьому по Біблії, тож вони хочуть це чимось замінити. І п'ятидесятники аж ніяк не кращі, намагаються замінити щось! Вони хочуть цього по-класичному. Це повинно бути таким витонченим — “Ми потиснемо руки та приєднаємося до церкви, і нас окроплять чи охристять” — чи щось таке. Вони бояться нового народження. Мені часом здається, що Скинія Брангама починає побоюватися цього!

27 Отож, всі ми знаємо, що народження, мені все одно, де це відбувається, тобто, в яких умовах, це розгاردіаш. Чи дитина народжується на купі соломи, чи на голій підлозі, чи у прикрашеній рожевим лікарняній палаті, це все одно розгاردіаш. Народження теляти, народження кого завгодно — це розгاردіаш.

28 І нове народження — це не менший розгاردіаш! Але люди настільки пихаті — “Ми підемо туди, де потиснуть руку. Ми підемо туди, де не кричать, і не волають, і не б'ються об вівтар, і не надривають голос”. Ти хочеш бути надто людяним! Що нам потрібно — це народження, померти — це являє Життя!

29 Насіння, картоплина, насіння картоплі, візьми оту картоплину та посади її в землю. Поки в тебе буде нова картопля, ота стара картоплина мусить згнити. Зернятко не може витворити нове життя, поки не згниє.

30 І чоловік чи жінка ніколи не зможуть одержати нового народження, поки не згниє, не стане мертвим і не відімре біля вівтаря їхня інтелектуальність та їхнє власне ‘я’, і волатиме, все змішається, поки не злізе пиха з твого комірця, і ти народишся наново від Духа Божого. Мені все одно, чи ти лементуватимеш, говоритимеш мовами, стрибатимеш вгору та вниз, битимешся немов курка, якій відрізали голову — в тобі народжується нове Життя! Але ми замінили це чимось, нам хочеться, щоб це було по-традиційному, авжеж.

31 Якось на днях, у п'ятницю, дружина і я ходили до крамниці. Я не збираюся заводити ту ж пісню. Та коли ми йшли вулицею, я раз за разом відвертав свою голову то туди, то сюди, роздягнені жінки. Я обіцяв Богу, коли я був сліпим, якщо Він зіллить мої очі, я дивитимуся на те, що правильне. І в мене в моєму авто постійно висить невеличкий хрестик. Коли я бачу отаке-от, я дивлюся на хрест і кажу: "О Боже, Це є моє Укриття", — дивлячися на хрест.

32 Я бачив тих жінок. Меда сказала: "Ми сьогодні не зустріли жодної жінки, що була б у спідниці". І вона сказала: "Білле, поглянь на оту он жінку, обтягнуту вузькими смужечками матерії, — промовила, — ти хочеш мені сказати, що та жінка не розуміє, що це недобре?" Сказала: "Якщо вона не розуміє, що це недобре, тоді в неї щось негаразд з головою".

33 Я сказав: "Одну хвилинку, люба. Вона американка, вона чинить, як чинять американці". Я сказав: "Я зовсім недавно був у Фінляндії, серденько".

34 І я запитався там в одного чоловіка, що влаштовував мене там, доктора Маннінена. І ми ходили до оздоровчої лазні, це називається сауна, і тебе заводять туди та ллють гарячу воду на, тобто, воду на розпечене каміння, і ти добре потієш. А потім тобі кажуть стрибати в крижану воду, і потім знов. А потім ідеш до кімнати, а там медсестри, жінки, які розтирають чоловіків (а ті зовсім роздягнені), відправляють їх у басейн. Я не пішов туди. Я сказав: "Докторе Маннінен, це неправильно".

35 Він сказав: "Що ж, гаразд, служителю Брангаме, це неправильно. Тоді як щодо ваших американських лікарів, що роздягають жінку догола та кладуть її на стіл, обстежують кожен її статевий—статевий орган? Як щодо ваших медсестер у лікарнях?"

36 Я сказав: "Вибачте мені, Брате Маннінен, Маннінен, ви праві".

37 Що це таке? В них так прийнято. Коли я був у Парижі, я ніяк не міг в це повірити, що була одна убиральня і для чоловіків, і для жінок. Я не міг цього зрозуміти, що туалети, які стояли на вулиці, були і для жінок, і для чоловіків. Я не міг повірити, що коли жінки йдуть на пляж купатися, хлопець та його дівчина, в них нема ніяких роздягалень, вони просто знімають з себе весь свій одяг до останнього, потім відвертаються та натягують на себе невеличкий клаптик матерії та йдуть купатися, але це так. Вони не звертають на це уваги. У Франції так прийнято.

38 В Африці, чоловіки та жінки, молоді й старі, взагалі без одягу, ходять по преріям. Навіть і не знають, що таке туалет чи що там, ніколи й не ховаються один від одного. Але вони не знають іншого. Вони не знають іншого. Але це звичаї народів.

39 Але я сказав: "Люба моя, ми інші, ми від іншого Народу. Ми тут піліgrими та чужинці, ось чому все це виглядає настільки

неправильним. Тому що Біблія сказала: ‘Ті, що визнавали таке, стверджували, вони виявляли, що вони піліgrими та чужинці, вони шукають майбутнього міста’”.

⁴⁰ Чоловік чи жінка в Італії, у Франції, в Африці, в будь-якій іншій країні, що народжувалися від Духа Святого, не чинять таких речей. Вони не стануть носити такого одягу. Вони не стануть так поводитися, бо вони від іншої Країни, Правителем та Будівничим Якої є Бог. Ми з Неба. Той дух, що в тобі, є рушійною силою твого життя. Якщо ти американець, ти чинитимеш, як чинять американці. Якщо ти француз, ти чинитимеш, як чинять французи, та критикуватимеш іншого. Та якщо ти від Бога — ти чинитимеш так, як чинять на Небі, тому що твій Дух приходить з Висоти, і Він контролює тебе.

⁴¹ Одна дрібничка, на яку ви можете поглянути. В Писанні, ті, хто шукали цього нового Міста, поводитися по-іншому. Вони визнавали, що вони піліgrими та чужинці. Але з боку Каїна, ті стали втікачами та запроданцями. Але Християни були піліgrимами та чужинцями. У втікача нема дому, запроданець — це лиха людина. Але піліgrим — це щось справжнє, зі справжнього краю в іншій Країні, старається знайти дорогу Додому, визнаючи своїм життям, що в нього є дещо таке, що він з іншої Країни. В цьому є сенс.

⁴² Але все ж таки оті люди, що чинять так, оті люди, що носять оте все, дозвольте мені вам сказати. У Південній Африці, коли я побачив тридцять тисяч запеклих язичників, нагих, диких тубільців. Шістнадцяти-вісімнадцяти-двадцятирічні дівчата, хлопці, зовсім голі, стояли там з грязюкою на обличчях, та розмальовані, проколоті кістками носи, та дерев'яні колодки звисають з ушей, та схрещені людські кості чи іще чийсь кості в їхньому волоссі, обвішані зубами тварин, нагі як з'явилися були на цей світ, і не знали цього. Та коли вони прийняли Христа, та впали на своє обличчя, та прийняли Духа Святого, вони піднялися та склали руки на грудях, щоб прикрити сором, коли вони відходили звідти, та пішли знайти одіж, щоб вдягтися. Чому? Вони стали піліgrимами та чужинцями для цього світу. Аллілуя! Вони були далекі від Нього. Так, панове.

⁴³ О-о, так, ці люди називають себе Християнами. Вони належать до церков. Вони йдуть і кажуть: “Ми методисти. Ми баптисти. Ми п'ятидесятники. Ми адвентисти сьомого дня. Ми *оце*, *оте* та *інше*”. Це не має до цього жодного відношення. Твій дух, життя, що в тобі, є рушійною силою та каже, хто ти є. Ісус сказав: “За їхнім плодом пізнаєте їх”.

⁴⁴ Церква стала як Ізраїль, спочатку. Вони побачили, що всі язичницькі народи мали царя. Бог був їхнім Царем. Та вони побачили, що язичницькі народи мали царя, тож їм захотілося зробити як у язичницьких народів, і вони купили собі царя. І коли вони зробили це, вони попали в біду. Мало-помалу це почало

приходити. Мало-помалу цей світ почав прокрадатися до них. І, врешті-решт, закінчилося Ахавом. Один цар підходив трошки ближче до цього, трошки ближче до цього, і, врешті-решт, видушило з них життя. І туди вони й прийшли. І коли з'явився справжній Цар, вони не впізнали Його.

45 Те саме вчинила церква. Вона перейняла. Отак-от. Вона перейняла політику, освіту. Вона перейняла організації, товариство, великі церкви, чванливих проповідників. І коли приходить справжній Цар, вони не впізнають Його, і вони розпинають самого Духа Святого, що є їхнім Царем. Вони не впізнають Його, але вони сміються над Ним та глузують з Нього. Як євреї вчинили із своїм Месією, так само чинить церква зі своїм Месією. Вони не впізнають це. В них нема духовної проникливості, бо голова в них настільки забита їхніми поглядами і тим, що вони бачать, великими будівлями, намагаються уподібнитися цьому світу. Нас ніколи не заклик—не закликають уподібнюватися цьому світові. Нас закликають упокорюватися.

46 І, більшість є в одному — в Бозі. А сьогодні у євангелістів зцілення там на ниві, існує таке суперництво, суперники. Один каже: “Ну, благословен Бог, в мене ось стільки-то тисяч. В мене більше зібрання, ніж у тебе”. Яка в цьому різниця? Одна людина в нас чи мільйон, яка в цьому різниця? Чи вірні ми Богу? Чи вірні ми Його Слову? Чи вистімо ми під випробуванням Святого Духа? Хіба це не правда? Ось що головне.

47 Але ми йдемо на компроміс в тому, що стосується Біблії. Багато хто з наших п'ятидесятників, в тому, що стосується фундаментальних Наук цієї Біблії, йдуть на компроміс. Є... Я не хочу зачіпати чийось почуттів. Я у своїй власній церкві, і я—я відчуваю, що я—я можу робити те, що треба, у своїй церкві, бо я проповідую Євангелію. Але десятки тисяч п'ятидесятницьких проповідників знають, що в Біблії нема такого, як хрищення в ім'я “Отця, Сина, Духа Святого”. Я кидаю виклик архієпископу, кому завгодно, показати мені, де кого хоч раз христили в ім'я “Отця, Сина, Духа Святого”. Але вони йдуть на компроміс, бо організації вчинили так. Нема жодної людини, в Новому Заповіті та на протязі трьохсот років опісля, по історії, яку охристили б якось інакше, ніж в Ім'я Ісуса Христа. Що це? Організація. Ось через що відбувається все це. Йдуть на компроміс!

48 А сьогодні вони забрали з вулиць всіх вуличних працівників. Вони забрали з церкви бубенці. Вони забрали з церкви всю славу і ввели семінарське проповідування, красномовне півняче проповідування, все відполіроване, як у товариствах, а їхні жінки у щільних, немов шкіринка, шортах та сукнях, а чоловіки палять цигарки, та грають в азартні ігри, та розповідають гидкі анекдоти. В очах Бога це безчестя! Я знаю, що це жорстко, але це час, щоб дехто сказав дещо. Йдуть на компроміс, поступаються, поводяться як цей світ!

49 Мені все одно, чи доведеться мені стояти одному, з самим тільки Богом — я проповідуватиму Правду Божої Біблії та стоятиму за Неї. Якщо я й помру, я все одно стоятиму за Правду. Точно. Ми хочемо Правди. Я досягну відповідності не згідно церкви, але згідно Слова Божого я хочу досягти відповідності.

50 Але Деліла, чи помітили ви, вона знала, що у Самсона була певна сила. Та вона не знала, в чому полягала та сила. Вона не могла визначити, що то була за сила, але існувала якась могутня сила, якою володів Самсон, і вона хотіла дізнатися про неї. І, як Деліла, вона все добивалася, щоб Самсон захотів її краси. О-о, вона вдягалася дуже сексуально. І вона вишагувала перед ним і вона хихотіла, як деякі з оцих підлітків цього дня, і—і так далі, і все хочуть бути схожими на когось, на якусь стриптизершу, намагаючися заохотити до себе Самсона.

51 Це те саме, що цей світ зробив із церквою. Де тепер ваша могутня Сила?

52 “Ну, якщо ми організуємо, це зламає цю Силу”. Це зробила католицька церква.

53 “Та филистимляни на тебе, Самсоне”. І вийшов Лютер.

54 Потім вони організували знов. “Якщо зв’яжеш мене іншими путами, це не пустить мене”. Так вони і зробили.

55 “Та филистимляни на тебе, Самсоне”. Що сталося? Уеслі вийшов та порвав пута.

56 “Ось ти дурив мене всю дорогу. Хіба ти не знаєш, що я кохаю тебе, Самсоне? Гаразд, розкажи мені правду, що в твоєму серці”.

“Гаразд, зв’яжи мене іншими путами”.

57 “Добре, зараз зробимо це”. Що це є? Це деномінаційні пута.

58 “Нехай я буду вільним, щоб в мене не було ніякої деномінації. І тоді, я кажу тобі, ти зламаєш мене”. І вийшли п’ятидесятники. Де ваша Сила?

“Филистимляни на тебе”. А він знову розірвав пута.

59 Але що сталося тепер? Це добралось до п’ятидесятників, їхні пастори визначні доктори богослов’я, якісь видатні люди. В них стільки ж шкіл та ритуалів, як і у методистів, чи баптистів, чи в будь-кого з інших. Підійть до церкви і не почуєте жодного “амінь” — холодні як ті ескімоси на Північному полюсі. Холодні! Байдужі! “А тепер филистимляни на тебе, Самсоне”.

60 Филистимляни на тебе, Америко. Де ота єдність духа? Де єдність П’ятидесятниці? Асамблеї Бога, Об’єднані та церква Божа та *оці, оті та інші*; кожна з іншим -ізмом, оця з *отим*, а оця з *отим*. Ми настільки розколені, що прийдеш у місто проводити пробудження, якщо одна церква спонсорує його, всі інші навіть і не прийдуть. Комуністи на тебе, Америко.

61 Де наша Сила? Де наша слава? Що це? Через те, що ми пішли за людською мудрістю замість Сили Божої! Як же, вони зробили

наших проповідників та все інше такими незрушними та пихатими, що вони організували нас так, що ми настільки пихаті та жорстокоші, що люди... Чи почувеш ти ще хоч раз вигуки у церкві? Вже і не почувеш, як хтось плаче. Лавку плачу сховали до підвального приміщення. Слави в церкві більше нема. Все, що ми робимо — це просто сидимо собі незрушні як колоди. Ми несвобідні. Ми зв'язані. Диявол своїми модерновими демонами зв'язав церкву живого Бога. Це так. В церкві більше нема Сили. Більше нема свободи. Люди такі пихаті та незрушні! Як це так, Бог прийде у зібрання п'ятидесятників та виявить, що Він є Бог, та доведе Свої ознаки Свого воскресіння, це їх навіть і не струсоне. Слава! Як це так, це безчестя! Я їджу по всій країні, Бог діє, чинить чуда, а люди сидять, і — “Ну, я думаю, що це все гаразд. О-о, я знаю, що таке може бути”. Це не зрушить їх з місця! Чому? Вони пов'язані Делілою, цим світом. Вони в оковах.

62 А тепер вони навіть ввели їх у, зв'язали їх у конфедерацію. “Филистимляни на тебе, Самсоне”. Що ти будеш з цим робити?

63 “О-о, в нас великі деномінації”. Атож. “В нас членів більше, аніж будь-коли”. Але де ж Дух? Де Дух Святий?

64 Це те, що вчинив диявол. Це різними привабами вдерлося до церкви. Це все продовжує домагатися церкви — “Прийди до мене, я дам тобі отут величезну шкіну, якщо ти просто зробиш *оце*. Якщо ти позбудешся оцього свого фанатичного проповідника та поставиш чоловіка, доктора богослов'я, що в нього є трохи здорового глузду, ми збудуємо величезну прекрасну традиційну церкву, і ми будемо як і всі інші”. Сором тобі! Краше б це був чоловік, що не відрізняє розчинної кави від натуральної, та щоб був наповнений Духом Святим, що не йшов на компроміси, Силою Божою.

65 Але це стало, о-о, настільки пихатим, що якого-небудь бідолашного святого прорве у зібранні, та заговорить мовами, чи трошки повигукує, чи вчинить щось, а всі інші повертають голову, як гусаки, і дивляться. “Що це було? Як це так, що таке? Мабуть, серед нас десь затесався фанатик”. Ви знаєте, що це є правда! Якийсь бідолашний святий входить, такий щасливий, що піднімає руки, та плаче, та хвалить Господа, хто-небудь, хто заволає: “амінь”, — коли проповідується Євангелія, а всі інші повертаються і дивляться, що він сказав. Це п'ятидесятники. В чому справа? Ви змалювали це з методистів, з баптистів; ті змалювали з католиків; католики змалювали з пекла. І, все разом, все це змальовано з пекла! Правильно.

66 Деліла принадила тебе до великих церков, гарних освічених служителів, стати кращим класом. “А ви знаєте, *Отакий-то*, що живе тут — він мільйонер, якби нам тільки зробити так, щоб він ходив до нашого зібрання! О-о, подумати тільки!” Якщо він не народиться заново, тоді він не заслуговує на те, щоб бути там. Мені все одно, чи є в нього мільйон доларів. Якщо в нього сорок

“Кадиллаків”, що б там в нього не було, він має народитися заново, підійти до нового народження, та відродитися від Духа Святого, та вийти звідти народженим заново, шморгаючи носом, (вибачте мені), плачучи, та волаючи, та поводячись, як і всі інші, і після цього жити таким життям, яке доведе, що в нього є Це. Амінь. Ось що тобі потрібно.

67 “Самсоне, филистимляни на тебе”. Комуністи на тебе. Цей світ на тебе. Диявол на тебе.

68 Вони приходять і вони бачать, як Дух Божий чинить чуда та робить різні справи Його воскресіння, те, що обіцяв Ісус, вони кажуть: “Ви знаєте, я думаю, Брат Брангам володіє сильною телепатією. Мій пастор сказав, що це від диявола”.

69 Ти, бідолашний, лицемірний невірник, увесь відполірований, ти, вовк в овечій шкурі! Ісус сказав: “Якби ви знали Мене — ви знали б Мій день”. Але у вас позазаводилося Саулів, що стараються зробити вас такими, як і весь інший світ.

70 Ми хочемо мужів Божих, які не йдуть на компроміс в тому, що стосується Слова, але проповідують Правду та стоять на хрищенні Святим Духом.

71 Але що вчинив цей світ? Він зголив всю твою Силу. Ти народився назореєм, п'ятидесятником, але, певна річ, цей світ зголив твою Силу. І тепер це настільки ж пихате, як і всі інші.

72 Що ми збираємося робити? Що відбуватиметься? Є одна славетна річ, про яку я могу згадати наприкінці цього тексту.

73 В той час, поки Самсон був зв'язаний! В нас не може бути пробудження. Послухайте нашого вірного брата, Біллі Грема — “Пробудження в наш день!” Послухайте, як Орал Робертс гукає: “Пробудження в наш день!” Послухайте всіх інших — “Пробудження в наш день!” Як у нас може бути пробудження, коли ми зв'язані? Ми зв'язали Святого Духа, своїми організаціями та традиціями, і в нас не може бути пробудження Духа Святого. Амінь. Я знаю, що це пече, разом із погодою, але це є Правда. Як у нас може бути пробудження Духа Святого, коли ви настільки зв'язані та пихаті! “Вигляд благочестя”, — Біблія сказала, що вони матимуть його. “Вигляд благочестя, та відрікатимуться його Сили”. Сили чого? Сили організації? Сили цього світу? Сили церкви? Сили Духа Святого! Це є таємне місце в церкві. Та коли церква приймає освічених проповідників, та великі будівлі, та зарплату, замість старомодного Духа Святого, краще б вони знову були на місії. Амінь. Правда. Як ви збираєтеся мати пробудження Духа Святого, а люди гасять Його, та зв'язують Його, та бояться Його? Ось у чому проблема.

74 “Филистимляни на тебе”. Та в нас є одна благословенна надія, в той час, поки Самсон був у темниці. . .

75 Що найперш вони зробили, коли вони спіймали його? Вони зв'язали його, по-перше. Вони відняли в нього силу, вони виявили

його таємницю. Вони виявили вашу таємницю. Цей світ виявив вашу таємницю. І тепер всі ви, жінки, стрижете свої коси, все йде, як у цьому світі. Ви, чоловіки, всі ходите й поводитися як цей світ. Все гаразд, розповідаєте анекдоти та гидкі жарти, та вийдете та випалите пару цигарок, та проводите час з дружинами сусідів, та все інше подібне цьому, трошки випити за компанію, щоб не втратити свою роботу. Я б краще лежав на животі та їв содове печиво, та пив воду зі струмка, та залишався чистим та непорочним перед Богом, аніж іти на компроміс заради хоч якої роботи. Це так. Справді. Залишайся вірним Богу.

⁷⁶ “Самсоне, филистимляни на тебе”. Скинія Брангама, світська наука вповзає у ваше середовище. Як щодо цього? Чи не викрили ви свою таємницю? Чи не викрили ви свою таємницю, яку Бог дав вам, коли ви довбалися там по тирсі декілька років тому? Чи не дозволили ви виповзти цьому разом з загальноприйнятим формальним поклонінням? Що з вами стало? Бог сходить та чинить чудо, та проходить крізь це зібрання та розповідає людям таємниці їх сердець та все інше, та уздоровлює хворих та страждених, та чинить чуда та ознаки, та проповідує Своє Слово як тільки можливо, Духом Святим; а люди кажуть: “Ну що ж, я думаю, що з цим все гаразд. Нам радісно послухати таке час від часу, якщо ми не дуже втомлені”. Це Скинія Брангама. Филистимляни на тебе.

⁷⁷ В той час як, було раніше під час проповідування Слова, святі зі сльозами на очах, піднімалися на ноги та ходили, схлипуючи, можливо, не говорячи ані слова, просто обходили, двічі або тричі, та сідали на місце, настільки наповнені Духом Святим! Слово годувало їх! “Не хлібом самим буде жити людина, але кожним Словом, що виходить з уст Божих”. Филистимляни на тебе, Скинія Брангама.

Филистимляни на вас, п’ятидесятники.

⁷⁸ Авжеж, филистимляни захопили вас, всіх вас, хто залишився, вже давно, коли ви організувалися так намертво, ніщо не могло увійти, якщо ти не пресвітеріанин, не баптист, не методист, не католик чи щось таке. Ви не хотіли мати нічого спільного з іншими.

⁷⁹ То як, пробудження в наш день? Як воно може в нас бути, коли той, хто звичайно дає це пробудження, зв’язаний цим світом? Бог не прийде туди, де є цей світ, можете бути певні в цьому. Ви зноситеся з цим світом, і тоді все—все. Коли ти дозволяєш вповзати цьому світові, починаєш поводитися як цей світ, тоді з тобою покінчено. Та коли ти відсічеш всі окови, що зв’язують із цим світом, та прийдеш до Бога, Бог застосовуватиме тебе, поки ти знову не підеш фліртувати.

⁸⁰ Ось та єдина надія, що є в мене цього ранку, щоб завершити моє Послання, а саме — “В той час, поки Самсон був зв’язаний, виросла нова кучма волосся”.

⁸¹ Бог пошле нам іще одну Церкву якраз перед кінцем часу, що Сила Духа Святого зможе ввійти в неї, в проявленнях Духа, і Марка 16 зможе супроводжувати Церкву, Дії 2:4, Дії 2:38, все це буде іти поруч із Церквою. Чуда та ознаки супроводжують апостолів. Сильні ознаки Його воскресіння супроводжують їх. В той час, поки ми в темниці, звичайно ж, у Богадесь підрастає урожай, на останнє велике забиття. Нехай це будеш ти, мій друже-Християнин, нехай це твоя сила почне рости. Я молю, щоб це Послання цього ранку, і там по країні, куди це піде, моя надія на те, що це Послання допоможе принести вітамін до твого організму, який знов поверне тобі ріст духовної Сили у твоєму житті.

Схилимо наші голови та помолимося.

⁸² О Господи Боже, Творець Небес і землі, Автор Вічного Життя і Той, Хто дає кожний добрий та духовний дар, візьми оці слова цього ранку та помісти їх у серце та зволож їх, Господи. Нехай люди молитимуться над оцим всім, бачачи, що цей світ добивався церкви і врешті-решт виявив її Силу, виявив її таємне місце, виявив, в чому полягає її секрет, та зголив це. Забрав людей, що колись вигукували перемогу, колись мали перемогу, та обголив їх, щоб у середу ввечері сидіти вдома, дивитися телепрограму. Відняв радість з їхніх сердець та дав їм більше любові до цього світу, аніж до Бога. Дав їм більше того, що від цього світу, світського, більше бажання світських розваг, аніж щоб проповідувалася Євангелія. Якщо нема великого оркестру, та кривляння, та галасу, та безглузлого поводження, то їм вже й не хочеться більше цієї старої Євангелії, від якої течуть сльози радості в душі, яка знову приносить Божественне зцілення, яка відновлює апостольські дари в церкві, яка приводить воскреслого Христа, Месію цього дня.

⁸³ Та як Ізраїль був зв'язаний своїми царями, що вони не змогли піти за справжнім Царем; і справжній Цар, коли Він прийшов, вони не впізнали Його. Отак воно й сьогодні. О Господи, Цар Слави з'явився у формі Духа Святого, і, Господи, вони не знають цього. Вони не розпізнають цього. Вони так організувалися, так намертво, що вони не розуміють цього, бо це не в їхній організації. Господи, це робота диявола, що вчинив оце з людьми.

⁸⁴ Нехай же Самсон Божий, нехай правдиві серцем, ті, хто прагнуть, та кличуть, та благають, та тримаються, нехай вони залишатимуться із цим, Господи, поки не виросте новий урожай, поки не об'явиться радість на Сіоні, і вийде група, що зможе розпізнати та зрозуміти, що зможе побачити Месію та скрити Силу, що скрита від цього світу, яку вони зараз не розуміють. Даруй це, Господи, щоб вони побачили це. Бо ми просимо це в Ім'я Ісуса. Амінь.

[Порожнє місце на плівці—Ред.]

...Силу нам зішли,

О Господь, силу нам зішли

Та Духом охристи.

Там у горниці молились
Однодушні всі,
Дух Святий зійшов на них,
Як обіцяв наш Господь.

О Господь, силу нам зішли,
О Господь, силу нам зішли,
О Господь, силу нам зішли
Та Духом охристи.

85 Як я люблю Його! Просто зішли Свою Силу! Вони були у горниці, однодушні всі. Увесь цей світ вивітрився з них. Вони спустошилися, і Дух Святий прийшов.

86 Сьогодні кажуть: “Приходь, приєднайся до церкви, внеси своє ім’я до книги. Або схилися та скажи: ‘Я визнаю Христа як Сина Божого’, — піднімися”. Диявол робить те саме. Атож. Диявол охристився, коли Юда охристився. Диявол пішов та проповідував Євангелію, коли Юда пішов та проповідував Євангелію. Але диявол не одержав Духа Святого. Ось у чому різниця. Ось де знаходиться скрита Сила, оте воскресіння, оте щоб знати точно, без жодної тіні сумніву. Амінь.

87 Він тут. Той самий Дух Святий, Той, що був на Месії, все ще перебуває на Його Церкві. Він ніколи не відходить. “Я буду з вами завжди, навіть в вас, до кінця світу. Я буду там. Справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також. Більше за цих чинитимете, бо Я йду до Свого Батька”.

88 Але цей світ іде з цим на компроміс — “О-о, то все минулі дні!” Якраз те, що диявол хоче, щоб ти чинив. Вони хочуть, щоб ти підхвалював. Бог хоче, щоб ти охристився. Бог хоче, щоб ти. . . Ти скажеш: “О-о, я не вірю у все це безглуздя там”. Давай, іди й живи, іди й живи у своєму гріху, живи у своєму гріху. Та поки ти не згниєш, поки ти не згниєш для своїх власних уявлень, поки ти не згниєш для своїх власних мод та не відродишся та не народишся згори, і оте нове Життя буде цілком відрізнятися від того, що відійшло.

89 Зернятко падає жовте, сходить зелене. Падає важке, покрите, сходить гнучке та колишеться на вітру. О-о, слава! Аллілуя! Коли починає віяти вітер, зернятко не може не рухатися, пересуватися, але маленька—маленька билиночка згинається та радіє, росте тоді, набирається сили. Билиночка ніколи б не зійшла, поки не згнило та не вмерло б оте зернятко. Не тільки вмерло; але згнило. Вже не зможе стати таким, як було, але життя вийшло з нього.

90 Як я сказав якийсь час тому, народження — це жахлива річ, бруд, нечистоти, набрудніша брудота, але саме там знаходиться життя. Коли ти вважаєш себе нечистим, вважаєш свої методистські, баптистські та п’ятидесятницькі науки нечистими та вимреш там біля вівтаря, тоді приходять нове Життя. Святий Дух проводить тебе вище цього; ти бачиш Бога.

⁹¹ Ми побачимо Його одного славетного дня. Одного дня за межою смертного зору, ми побачимо Його. Ви вірите в це? Одного дня за межою смертного зору, там чекає на мене радісне завтра.

⁹² Минулого вечора я стояв тут на розі, і здалося, що я побачив Равві Лбусона. Коли він бував тут, і простягав свій ціпок та тягнув мене ним за шию, тягнув мене за шию своїм ціпком, сюди за катедру, і співав оту пісню: “Там чекає на мене. . .” [Порожнє місце на плівці—Ред.]

⁹³ Щось сталося! Воно забрало геть цей світ. Я почав бачити все по-іншому. Я так сильно тривожився щодо того, як чинять оці американці, постійно, з року в рік, коли бачив жінок та чоловіків, як вони опускаються та поринають у гріх, що в мене мало не сталося нервового зриву, двічі або тричі, непокоївся цим. Вчора, я сказав Богові: “Я більше не тривожитимуся. Твоє Слово сказало, що так буде. Але я стоятиму в проломі та підноситиму свій голос проти цього, всіма своїми силами”.

⁹⁴ Якось на днях, стояв там у Грін Мілл, у своїй печері, там далеко у непролазних хащах, цілий день молився. І десь о третій годині, сонце сідало, а я стояв там, спостерігав, вийшов з печери, стояв на великому камені. І я стояв там, обличчям на схід, хвалив Господа. І я бачив, як сонце сідало за дерева там на верхівці гори, в той час, як мій погляд ковзав через каньйон і далі, і все було вкрито листям, стояла глибока тиша. І я сказав: “Господи, одного дня Ти сховав Мойсея у розщелині скелі, і Ти пройшов повз нього, бо він був змучений. Але Ти пройшов повз нього, він сказав, що це ‘виглядало немовби як спина людини’”. Я сказав: “Сховай мене у розщелині, Господи”. Приблизно в цей момент, з цього боку від мене, легенький Вітерець прошелестів у кущах. Це пройшло, прошелестіло просто поруч зі мною, легенький Вітерець пройшов, пішов через ліса. Я стояв там.

Колись, мій Бог Один лиш знає Сам,

Колеса смертного життя завмруть,

І на горі Сіон я буду жити там.

Колись далеко за межою смертного зору,

Колись, лиш Бог те знає, де й коли,

(Що станеться? Воно підійде до завершення,
оберти цих колес.) Колеса смертного життя
завмруть,

І на горі Сіон ми будемо жити там.

Зійди-но, колісниця,

Забрати Додому мене;

Зійди-но, колісниця,

Забрати Додому мене.

Якщо ти прийдеш туди раніше, ніж я,

Забрати Додому мене;

Скажи Братові Босворту та всім моїм друзям,

Просто щоб зійшла забрати Додому мене;

Тож зійди-но... (Одного дня вона зійде та підхопить мене)... коліс-... (Кожне дерево займеться вогнем; Анголи Божі, полум'яна колісниця)... забрати Додому мене;
Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.

⁹⁵ В один з цих днів, в один з цих днів в скорботні хвилини годин моєї смерті, я чекатиму на Його прихід. Це так.

Дивлюся туди за Йордан і побачив я,
Забрати Додому мене; (як старий Ілля дивився
на той бік Йордану)
Анголи в одежах сяючих прийшли,
Забрати Додому мене.
Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене;
Зійди-но, колісниця,
Забрати Додому мене.

⁹⁶ Господи Ісусе, благословенний Керманиче цієї колісниці, Стерничий стародавнього корабля Сіону, човна Життя, йде через це приміщення, промовляє, Його Присутність тут. Той самий Святий Дух, що підняв Його з могили, знаходиться тут.

⁹⁷ Оскільки вони не роздавали молитовних карток, чи є тут хто, що приїхав не з міста, кого я не знаю, які тут, щоб за них помолилися? Підніміть свою руку, кого я не знаю. Підніміть свою руку, я не знаю. Ви, ви он там. Я думаю, отой невисокий вусань отам ззаду, хтось підняв свою руку отам в цьому напрямку. Так, ви, ви піднімали руку? Гаразд. Отам ззаду, ви, добродію. Гаразд. Ви всі незнайомі зі мною? Той Господь Ісус, той самий Пастир цієї отари тут, чи вірите ви, що Його обіцянки є правдиві? Він помазує Свою церкву, і — “Ті справи, що Я їх чиню, ви чинитимете також. Навіть більші за цих чинитимете, бо Я йду до Свого Отця. Більше за цих!” Ви вірите цьому?

⁹⁸ Чи піднімали ви свою руку, що ви не знаєте мене? Чи вірите ви, що Бог може сказати мені, що у вашому серці, може проговорити до мене так само, як Він проговорив до жінки, що торкнулася Його одежі? Чи вірите ви, що Він є той Первосвященик, якого можна торкнутися почуттями наших слабостей? Якщо Бог відкриє мені ваш стан, чи повірите ви, що я Його пророк, повірите, що Його Присутність знаходиться тут, і ось чому Він і дозволяє це? Ви моліться за свою дружину. В неї поламане стегно, змістилося стегно. Це так. Якщо це так, підніміться. Гаразд, ідіть, знайдете її здоровою. Амінь.

⁹⁹ Як щодо вас отам ззаду, невисокий вусань, що піднявся? Ви вірите всім своїм серцем? Чи вірите ви, що Бог міг би розповісти мені ваші проблеми? Ви вірите, що з вашим сином все буде гаразд? Вірите? У вас є син, в нього церебральний параліч. Це так. Ви не... Це з Кентуккі. Якщо це так, підніміть свою руку. Я не знаю

вас, чи не так? Якби я знав... Підніміть свою руку ось *так*, ми не знаємо один одного. Це так. Покладаючися на Бога. Чи вірите ви? Як ви вірите, знайдете свого сина саме таким, як ви вірите. Просто покладіть на своє серце.

¹⁰⁰ Хто отут піднімав свої руки, що я не—не... То були ви? Гаразд, містере, чи вірите ви, що я Божий пророк? [Чоловік каже: “Аміль”.—Ред.] Вірите, всім своїм серцем? Вам не потрібно підніматися, будьте просто там. Гаразд, добродію, ось що у вас за проблема — у вас цукровий діабет. [“Це так”.] І це віддається на вашій нозі. [“Так”.] Ви з Огайо. [“Так”.] Вас звати містер Міллер. [“Це так”.] Повертайтеся додому та будьте в доброму здоров’ї. Гаразд, вірте всім своїм серцем. Гаразд.

Ви вірите... Вірте в це. Якщо ви можете вірити!

¹⁰¹ Жіночка сидить тут, це ви піднімали руку? Солідна жінка в окулярах, ви вірите всім своїм серцем? Ви вірите... Ви вірите, що я Божий слуга? Вірите? Гаразд, якщо Бог зможе розповісти мені, в чому ваша проблема, чи повірите ви? Хвороба серця. Гаразд, підніміть свою руку, якщо це так. Гаразд.

¹⁰² Жіночка отут поруч з вами, піднялася. Серце; але насправді це ваші очі. Я знаю її. Гаразд, якщо ти можеш вірити!

¹⁰³ Отам ззаду, отам ззаду одразу ж чоловік, в нього хвороба серця, теж, хвороба шкіри. Чи вірите ви, що Бог може уздоровити вас? Вірите, добродію?

¹⁰⁴ Там десь ззаду сидить один чоловік, піднімав свої руки, що не... містер Шуберт. Гаразд, добродію. Гаразд, чи вірите ви? Це і за ваші очі теж, чи не так? Ви молитесь за свою матір, що сидить там, також. Якщо це так, підніміть свою руку. Ми незнайомі. Це так? Потисніть руку, потисніть руку один одному. Гаразд, це так. Якщо зможеш повірити — зможеш прийняти!

¹⁰⁵ Воскреслий Ісус Христос знаходиться в цьому приміщенні. Він є Той Самий. Яке відношення Це має до тебе? Чи дозволив ти цьому світові підірвати всю твою силу? Слава! Я хочу нового народження! Я хочу нового Життя! Мені все одно, на якому літаку Це прилетить, якщо мені доведеться стати святеником-стрибуном, ким завгодно. Мені все одно, на якому літаку Це прилетить, я хочу справжнього Духа Святого, подібного тому, що на мені зараз. Я хочу зберегти Його! Я б краще мав Його, аніж все те, що в цьому світі. Аміль! Чи вірите ви? Чи вірите ви, що Він тут?

¹⁰⁶ Тоді покладіть свої руки один на одного. Скажіть мені, що Він міг би зробити іще, хоч одне. Нічого. Тепер майте віру. Вірте, що все звершено.

¹⁰⁷ Господи Боже, Творець Небес і землі, Автор Вічного Життя і Той, Хто дає кожний добрий дар, Твій Дух тут настільки помазує, Господи, що, здається, цей будинок дихає, хитається взад і вперед. Чому люди не можуть зрозуміти цього, Господи? Невже

вони—невже вони так багато наспілкувалися з цим світом і стали настільки холодними, та формальними, та пихатими, що вони нездатні й впізнати Тебе більше? Господи Боже, нехай ця Сила вразить кожного, і кожен хворий отримає uzдоровлення, кожен грішник спасеться, і Бог прославиться. Через Ісуса Христа, Сина Божого, я прошу це. Амінь.

108 Чи вірите ви в це? Підніміть свої руки. Ви приймаєте своє зцілення? Благословить вас Бог. Тепер ідіть та знайдіть це саме таким, як ви вірили, це буде саме так. Я бачу, як видіння відкриваються над іншими. Це так. Сьогодні ввечері я маю повертатися.

109 Якщо ти зараз не віриш — ти вже ніколи не повіриш. Це так. Ісус вчинив це одного разу, і вони сказали: “Ти. . . Ми знаємо, що коли Месія прийде, Він розповість нам це”. Вона сказала: “Я знаю, що Месія чинитиме це. Але Хто такий Ти?”

Він сказав: “Я — це Він”.

110 І тоді вона побігла до міста та сказала: “Ідіть, погляньте на Чоловіка, Який знав, ким я була та що я робила. Хіба це не Месія?”

111 Він сказав: “Оце все витвориться знову в останні дні. Церква проповідуватиме Правду, Вона стоятиме на Слові. Вона виконуватиме всі Божі Заповіді. Вона не зноситиметься з цим світом. І через те, що знаходиться там, Я діятиму та чинитиму ті самі речі”.

112 Але Він сказав: “Вони будуть нахабні, бундючні, більше любитимуть розкоші, аніж Бога, непримирливі, осудливі, матимуть вигляд благочестя”, — дуже релігійні, ходитимуть до церков. “Матимуть вигляд благочестя, та відрікатимуться його Сили. Відвертайся від таких!”

113 Ви, люди, де б ви не знаходилися в церкві, кого Він викликав якраз зараз, видіння відійшло від мене. Якщо—якщо це було правда — те, що я сказав, і те, що я не знав цього про вас, підніміть свої руки, хто б то не був. По всій церкві, кожен—кожна людина. Гаразд. Бачите? Не знаю їх, ніколи їх не бачив; але Святий Дух тут і Він знає їх. Невже ви не можете побачити, що це не я?

114 Послухайте! Якщо Він довірив мені це, Він довірить мені Правду Слова, бо Правда може прийти тільки через Слово. “Покайтеся, кожен, та охрестіться в Ім’я Ісуса Христа, на відпущення гріхів, і ви приймете дар Духа Святого, бо обіцянка ця — для вас та для ваших дітей, для тих, що далеко, кого б не покликав Господь Бог наш”. Ви вірите в це? За хвилину почнеться служіння хрищення.

115 Схилюмо наші голови. Я попрошу пастора помолитися, поки вони готуються до хрищення. Я думаю, що далі буде служіння хрищення. Гаразд.

Церква та її стан
(*The Church And Its Condition*)
5 серпня, 1956, в неділю вранці

Тісні ті ворота
(*Strait Is The Gate*)
1 березня, 1959, в неділю вранці

Церква, зведена цим світом
(*A Deceived Church, By The World*)
28 червня, 1959, в неділю вранці

Ці Послання, спочатку викладені Братом Вілліамом Марріоном Брангамом англійською мовою у Скинії Брангама у Джефферсонвіллі, штат Індіана, США, було взято з магнітофонних плівок та надруковано англійською. Видавництвом “Voice Of God Recordings” було здійснено переклад на українську та видання цих проповідей у 2004 році.

©2004 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Адреса для тих, хто бажає написати нам листа російською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

англійською:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, Jeffersonville, Indiana 47131 U.S.A.

Повідомлення про авторське право

Усі права застережено. Дозволяється роздрукування цієї книги на домашньому принтері задля особистого користування чи безкоштовної передачі іншій людині в якості засобу поширення Євангелії Ісуса Христа. Продаж цієї книги, а також тиражування у великих обсягах, розміщення на сайтах у мережі Інтернет, внесення до пошукових систем, переклад на інші мови чи використання для оформлення прохань про надання матеріальної допомоги без окремого письмового дозволу з боку видавництва “Voice Of God Recordings” є забороненим.

За додатковою інформацією чи для замовлення інших матеріалів звертайтеся за наступною адресою:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org